

Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2017-2018

Resultats sintètics Àrea metropolitana de Barcelona

- La renda anual neta mitjana de les llars metropolitanes de Barcelona és de 34.292 € l'any 2017-2018.
- L'any 2017-2018, el 21,3% de la població metropolitana es troba en situació de risc de pobresa (683,8 milers de persones). Aquesta proporció és més elevada a la primera corona metropolitana (22,8%) que al municipi de Barcelona (19,7%).
- Les carències materials més esteses entre la població metropolitana l'any 2017-2018 són: *no poder fer front a despeses imprevistes* (30,3%) i *no poder permetre's anar de vacances almenys una setmana l'any* (30,2%).
- Les carències materials que més s'han reduït entre la població metropolitana entre 2016-2017 i 2017-2018 són: *no poder fer front a despeses imprevistes* (del 36% al 30,3%) i, en menor mesura, *haver tingut endarreriments en el pagament de rebuts de l'habitatge o de compres ajornades* (de l'11,9% al 10,5%).
- L'any 2017-2018, més d'un terç de les llars metropolitanes que viuen en habitatges de lloguer (35,8%) destinen més del 40% dels seus ingressos a costos associats amb l'habitatge. S'han reduït les llars afectades respecte el 2016-2017 (37,3%).
- La població de 16 a 34 anys amb sobrecàrrega de les despeses de l'habitatge que resideix a la primera corona metropolitana ha augmentat significativament entre 2016-2017 i 2017-2018 (del 14,1% al 17,5%). No obstant, la sobrecàrrega continua essent superior al municipi de Barcelona (25,1%).

Ingressos mitjans

L'any 2017-2018 la renda anual neta mitjana de les llars metropolitanes de Barcelona és de 34.292 €. Respecte l'any 2016-2017 (33.251 €), hi ha hagut un increment del 3,1%. Territorialment, la mitjana d'ingressos anual de les llars és superior al municipi de Barcelona (36.183 €) que a la resta de l'àrea metropolitana (32.264 €). El creixement de la renda ha estat desigual beneficiant-se més la primera corona metropolitana, on hi ha hagut un augment del 5%, per un 1,6% al municipi de Barcelona.

Taula 1. Renda anual neta mitjana per llar, persona i unitat de consum (euros). Àrea metropolitana de Barcelona, 2016-2017 i 2017-2018

	Barcelona		Resta àrea metropolitana de Barcelona		Àrea metropolitana de Barcelona	
	2016-2017	2017-2018	2016-2017	2017-2018	2016-2017	2017-2018
Renda anual neta mitjana per llar	35.605	36.183	30.727	32.264	33.251	34.292
Renda anual neta mitjana per persona	15.140	15.474	12.124	12.782	13.628	14.124
Renda anual neta mitjana per unitat de consum	21.926	22.390	18.348	19.248	20.133	20.814

Font: IERMB i Idescat, Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2016-2017 i 2017-2018.

Desigualtat social

El *coeficient de Gini*¹ és un dels indicadors estàndards més utilitzats per mesurar la desigualtat econòmica. L'any 2017-2018 aquest indicador marca pel conjunt de l'àrea metropolitana de Barcelona un 0,328. La desigualtat d'ingressos es manté estable respecte el 2016-2017 (0,329).

Territorialment, la desigualtat d'ingressos ha crescut lleugerament al municipi de Barcelona (de 0,334 en 2016-2017 a 0,338 en 2017-2018), mentre que a la resta de l'àrea metropolitana l'evolució ha estat la contrària, registrant un lleuger descens (de 0,315 en 2016-2017 a 0,310 en 2017-2018). Tot i les tendències inverses que han seguit els territoris metropolitanos, l'any 2017-2018 la ciutat central continua sent més desigual en termes de distribució de rendes que la resta de l'àrea metropolitana de Barcelona.

¹ El *coeficient de Gini* és un indicador que mesura el grau de desigualtat de la distribució de renda. La seva puntuació se situa entre 0 (màxima igualtat) i 1 (màxima desigualtat).

Taula 2. Coeficient de Gini. Àrea metropolitana de Barcelona, 2016-2017 i 2017-2018

	2016-2017	2017-2018
Barcelona	0,334	0,338
Resta àrea metropolitana de Barcelona	0,315	0,310
Àrea metropolitana de Barcelona	0,329	0,328

Font: IERMB i Idescat, Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2016-2017 i 2017-2018.

Llindar de risc de pobresa

Segons el criteri d'Eurostat, el llindar de risc de pobresa es fixa en el 60% de la mediana dels ingressos equivalents² de la població. Per tant, aquest llindar varia en funció de com ho faci també la mediana dels ingressos de la població cada any. Per tal d'obtenir una idea del nivell d'ingressos familiars que situaria (o no) a la població en risc de pobresa en funció de la composició de la seva llar, és possible calcular valors il·lustratius del llindar de risc de pobresa per cada tipus de llar.

L'any 2017-2018 a l'àrea metropolitana de Barcelona, el llindar de risc de pobresa se situa per les llars unipersonals en 10.789 € anuals i per les llars composades per dos adults i dos infants en 22.658 € anuals. Respecte l'any 2016-2017, hi ha un augment del llindar de risc de pobresa del 4,2% per a tots els tipus de llars.

Taula 3. Llindar de risc de pobresa (60% de la mediana d'ingressos) segons tipus de llars (euros, valors il·lustratius). Àrea metropolitana de Barcelona, 2016-2017 i 2017-2018

	Llindar de risc de pobresa	
	2016-2017	2017-2018
Unipersonals	10.353	10.789
Llars de dos adults i dos infants	21.742	22.658
Llars de dos adults sense infants	15.530	16.184
Llar d'un adult amb dos infants	16.565	17.263

Font: IERMB i Idescat, Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2016-2017 i 2017-2018.

² Els ingressos equivalents són els ingressos per unitat de consum, estimats a partir de l'escala de l'OCDE modificada. Segons aquesta escala, el primer adult de cada llar tindria un valor d'1 com a unitat de consum, la resta d'adults de 0,5 i els menors de 14 anys de 0,3.

Risc de pobresa

La *taxa de risc de pobresa* mesura la pobresa en termes relatius, és a dir, mesura quantes persones es considera que tenen ingressos baixos en relació amb el conjunt de la població.

L'any 2017-2018 el 21,3% de la població metropolitana viu en risc de pobresa (683,8 milers de persones). Aquest percentatge es manté pràcticament als mateixos nivells que en 2016-2017 (20,8%). Els canvis tant al municipi de Barcelona (del 19,2% al 19,7%) com a la primera corona metropolitana (del 22,4% al 22,8%) no han estat significatius, essent la proporció de població en risc de pobresa superior a la primera corona metropolitana.

Taula 4. Taxa de risc de pobresa* (% total població). Àrea metropolitana de Barcelona, 2016-2017 i 2017-2018

	2016-2017	2017-2018
Barcelona	19,2	19,7
Resta àrea metropolitana de Barcelona	22,4	22,8
Àrea metropolitana de Barcelona	20,8	21,3

*La taxa de risc de pobresa ha estat calculada en base al llindar de risc de pobresa de l'àrea metropolitana de Barcelona.
Font: IERMB i Idescat, Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2016-2017 i 2017-2018.

El risc de pobresa a l'àrea metropolitana de Barcelona varia en funció de les característiques sociodemogràfiques de la població.

Tenint en compte l'edat, els grups que pateixen un risc de pobresa més elevat l'any 2017-2018 són els menors de 16 anys (26,4%) i la població d'entre 16 i 34 anys (26,1%), mentre que la població de 65 anys i més és la menys afectada per aquest fenomen (17,8% al 2017-2018). A l'interior de la metròpoli, al municipi de Barcelona, els menors de 16 anys són el grup amb el risc de pobresa més elevat (28,3%), mentre que a la primera corona metropolitana, en canvi, és la població d'entre 16 i 34 anys (26,2%). Les diferències territorials són importants entre menors, adults i població gran. En el cas dels menors 16 anys, el risc de pobresa és més elevat a la ciutat central que a la primera corona metropolitana (28,3% i 25%, respectivament). En canvi, en el cas dels adults i la població gran, els residents a la primera corona metropolitana tenen un risc més elevat de patir pobresa. Entre els adults (de 35 a 64 anys), la diferència és de quatre punts

(16,5% per 20,6%). En el cas de la població gran (65 anys i més) és entre els que les diferències són més significatives, gairebé de deu punts (13,9% per 22,4%).

**Figura 5. Taxa de risc de pobresa* segons característiques socials (% total població).
Àrea metropolitana de Barcelona, 2017-2018**

	Barcelona	Resta àrea metropolitana de Barcelona	Àrea metropolitana de Barcelona
Total	19,7	22,8	21,3
Sexe			
Homes	20,2	22,3	21,3
Dones	19,2	23,3	21,2
Grups d'edat			
Menors de 16 anys	28,3	25,0	26,4
De 16 a 34 anys	26,1	26,2	26,1
De 35 a 64 anys	16,5	20,6	18,6
De 65 anys i més	13,9	22,4	17,8
Lloc de naixement			
Espanya	12,2	18,1	15,2
Resta del món	39,4	45,1	41,8
Nivell d'estudis			
Estudis obligatoris o inferiors	25,8	27,5	26,8
Estudis secundaris postobligatoris	17,8	24,4	21,0
Estudis superiors	12,1	12,7	12,3
Tipus de llar			
Unipersonal	19,8	39,9	27,7
Llars sense infants dependents	12,1	18,1	14,9
Llars amb infants dependents	26,8	22,8	24,6
Relació amb l'activitat			
Ocupats	16,3	16,4	16,4
Aturats	38,2	49,1	44,0
Jubilats	9,8	17,9	13,4
Altres situació d'inactivitat	24,5	30,6	27,8

*La taxa de risc de pobresa ha estat calculada en base al llindar de risc de pobresa de l'àrea metropolitana de Barcelona.
Font: IERMB i Idescat, Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2017-2018.

Per lloc de naixement, la població nascuda fora d'Espanya és la que presenta un risc de pobresa més elevat l'any 2017-2018 a l'àrea metropolitana de Barcelona (41,8%), trenta punts per sobre del que presenta la població nascuda a Espanya (15,2%). Hi ha diferències significatives per territoris, havent un risc superior entre els residents d'origen estranger a la primera corona metropolitana (45,1% per 39,4% al municipi de Barcelona).

L'any 2017-2018 les diferències de risc de pobresa a l'àrea metropolitana de Barcelona segons el nivell d'estudis també són molt importants. A mesura que el nivell d'estudis assolit és superior, més es redueix el risc de pobresa.

En relació a la composició de les llars, les diferències també són notòries. L'any 2017-2018, la població metropolitana que viu a llars unipersonals i les que inclouen infants dependents són les més vulnerables econòmicament. El 27,7% de les persones que viuen soles es troba en situació de risc de pobresa, així com el 24,6% de la població que viu en llars amb infants dependents. En el cas de la població que viu sola, el seu risc de pobresa és significativament més elevat a la primera corona metropolitana (39,9%).

Per últim, la relació amb l'activitat és un altre factor que està relacionat amb el risc de patir pobresa. La desocupació (44%) i algunes situacions d'inactivitat al marge de la jubilació (27,8%) representen els principals riscos. A la primera el risc de patir pobresa és molt més alt entre els aturats (49,1% per 38,2% a Barcelona), els jubilats (17,9% per 9,8%) i entre altres inactius (30,6% per 24,5%).

Transferències socials

Els resultats de la taxa de risc de pobresa abans i després de transferències socials informen de l'eficàcia del sistema de protecció social respecte la garantia d'ingressos de la població. En termes generals, l'any 2017-2018 en el conjunt de l'àrea metropolitana de Barcelona la població en risc de pobresa va passar de constituir el 42,4% abans de transferències socials al 21,3% després de transferències socials, una reducció del 49,8%.

Els mateixos resultats segons grups d'edat mostren la importància de les pensions de jubilació i de viudetat en termes de reducció de pobresa. La població de 65 anys i més és la que clarament redueix més el seu risc de pobresa després de les transferències socials (del 82,5% al 17,8%). L'altre tipus de prestació amb major capacitat de protecció és la prestació d'atur contributiva, la qual recau sobretot en la població de 35 a 64 anys. Aquesta població és la que més redueix el seu risc de pobresa gràcies a les transferències socials, després de comptabilitzar les prestacions de jubilació i supervivència (del 25,4% al 18,6%). Tanmateix, les dades posen de relleu la limitada capacitat de les prestacions socials en la reducció de la pobresa infantil i juvenil constituint els grups poblacionals menys beneficiats en termes redistributius.

Taula 6. Taxes de risc a la pobresa* abans i després de transferències socials segons grups d'edat (% total població). Àrea metropolitana de Barcelona, 2017-2018

		Abans de transferències socials	Després de pensions de jubilació i de supervivència	Després de totes les transferències socials	Reducció del risc de pobresa amb pensions de jubilació i supervivència (variació percentual)	Reducció del risc de pobresa amb la resta de prestacions socials (variació percentual)	Reducció del risc de pobresa amb el total de transferències socials (variació percentual)
Barcelona	Menors de 16 anys	37,5	36,6	28,3	-2,6	-22,7	-24,7
	De 16 a 34 anys	32,0	29,7	26,1	-7,2	-12,3	-18,6
	De 35 a 64 anys	29,3	23,4	16,5	-20,2	-29,5	-43,7
	De 65 anys i més	78,3	18,4	13,9	-76,5	-24,5	-82,3
	Total	41,4	25,6	19,7	-38,3	-22,9	-52,4
Resta àrea metropolitana de Barcelona	Menors de 16 anys	30,2	29,6	25,0	-2,2	-15,5	-17,4
	De 16 a 34 anys	35,5	32,8	26,2	-7,6	-20,2	-26,3
	De 35 a 64 anys	34,5	27,3	20,6	-21,0	-24,5	-40,4
	De 65 anys i més	87,6	25,0	22,4	-71,5	-10,3	-74,4
	Total	43,4	28,4	22,8	-34,6	-19,7	-47,5
Àrea metropolitana de Barcelona	Menors de 16 anys	33,5	32,7	26,4	-2,4	-19,0	-21,0
	De 16 a 34 anys	33,7	31,2	26,1	-7,4	-16,3	-22,5
	De 35 a 64 anys	32,0	25,4	18,6	-20,7	-26,8	-41,9
	De 65 anys i més	82,5	21,4	17,8	-74,1	-16,9	-78,5
	Total	42,4	27,0	21,3	-36,3	-21,1	-49,8

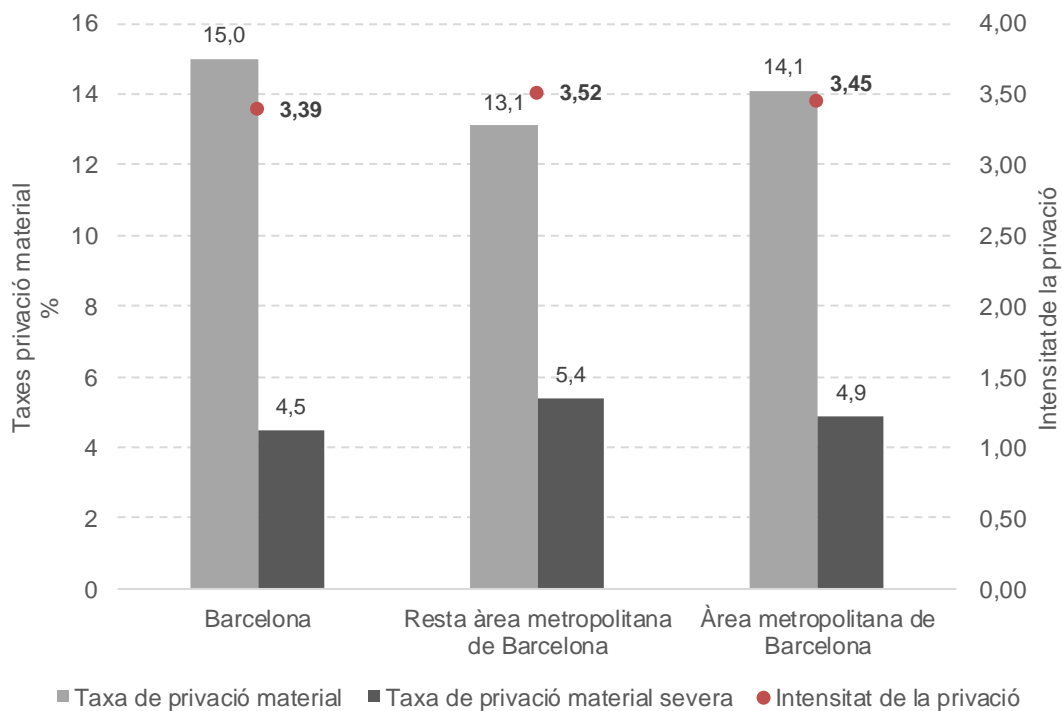
*La taxa de risc de pobresa ha estat calculada en base al llindar de risc de pobresa de l'àrea metropolitana de Barcelona
Font: IERMB i Idescat, Estadístiques metropolitanas sobre condicions de vida, 2017-2018.

Privació material

La privació material es defineix com la manca forçada de capacitat per consumir una sèrie de béns considerats com a bàsics en el context europeu per assolir quotes de benestar estàndards³. L'any 2017-2018 la proporció de població metropolitana afectada per privació material moderada (privació en almenys 3 ítems) és del 14,1%, mentre que la privació material severa (privació en almenys 4 ítems) afecta al 4,9%. Per altra banda, la població metropolitana que pateix privació material l'any 2017-2018 presenta carències en 3,45 ítems de mitjana (intensitat de la privació material). Des d'una òptica territorial, la privació material moderada és més elevada a la ciutat central que a la primera corona metropolitana (15% i 13,1%, respectivament).

³ Els ítems que estableix l'Eurostat en el càlcul de les taxes de privació són els següents: (1) no poder fer front a despeses imprevistes; (2) no poder permetre's anar de vacances almenys una setmana l'any; (3) haver tingut endarreriments en el pagament de rebuts de l'habitatge o de compres ajornades; (4) no poder permetre's ingerir un àpat de carn, pollastre o peix almenys cada dos dies; (5) no poder permetre's mantenir l'habitatge a una temperatura adient; (6) no poder permetre's tenir rentadora; (7) no poder permetre's tenir televisió en color; (8) no poder permetre's tenir telèfon; (9) no poder permetre's tenir automòbil.

Gràfic 7. Taxes de privació material i de privació material severa i intensitat de la privació (% total població). Àrea metropolitana de Barcelona, 2017-2018

Font: IERMB i Idescat, Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2017-2018.

L'anàlisi d'aquest fenomen per grups d'edat permet observar que l'any 2017-2018 és la població menor de 16 anys (16,8%) i la població d'entre 16 i 34 anys (17%) els col·lectius que més pateixen privació material moderada. No obstant això, també es pot observar que entre aquestes poblacions aquest fenomen ha tendit a reduir-se en els darrers anys.

Taula 8. Taxa de privació material segons grups d'edat (% total població). Àrea metropolitana de Barcelona, 2016-2017 i 2017-2018

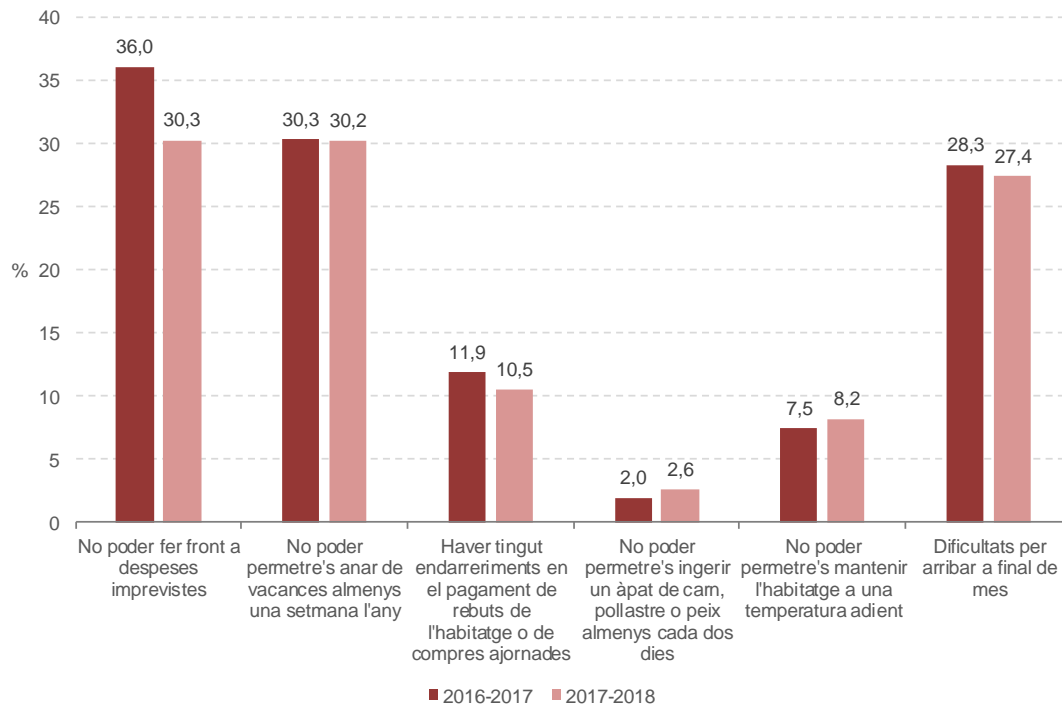
	Barcelona		Resta àrea metropolitana de Barcelona		Àrea metropolitana de Barcelona	
	2016-2017	2017-2018	2016-2017	2017-2018	2016-2017	2017-2018
Menors de 16 anys	20,5	21,5	17,7	13,0	18,9	16,8
De 16 a 34 anys	20,8	17,1	19,6	16,9	20,2	17,0
De 35 a 64 anys	13,4	15,0	13,8	12,9	13,6	13,9
De 65 anys i més anys	9,0	8,6	9,3	9,6	9,2	9,1
Total	15,1	15,0	14,9	13,1	15,0	14,1

Font: IERMB i Idescat, Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2016-2017 i 2017-2018.

Les carències materials més esteses entre la població metropolitana l'any 2017-2018 són: *no poder fer front a despeses imprevistes (30,3%), no poder permetre's anar de*

vacances almenys una setmana l'any (30,2%) i tenir dificultats per arribar a final de mes (27,4%). Les variacions respecte el 2016-2017 han estat escasses, produint-se exclusivament un canvi significatiu en la impossibilitat de poder fer front a despeses imprevistes (del 36% al 30,3%) i, en menor mesura, en tenir endarreriments en el pagament dels rebuts de l'habitatge o de compres ajornades (del 11,9% al 10,5%).

Figura 9. Tipus de carències materials (% total població). Àrea metropolitana de Barcelona, 2016-2017 i 2017-2018

Font: IERMB i Idescat, Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2016-2017 i 2017-2018.

Risc d'exclusió social

La taxa de risc de pobresa o exclusió social (AROPE) mesura la població que es troba almenys en una de les següents situacions: risc de pobresa, privació material severa o molt baixa intensitat laboral a la llar⁴. Segons aquest indicador, l'any 2017-2018 el 25,1% de la població metropolitana es troba en risc de pobresa o exclusió, sense canvis significatius respecte el 2016-2017 (24,7%). Aquest risc és més elevat entre la població que resideix a la primera corona metropolitana (26,8%) que no pas entre la població resident al municipi de Barcelona (23,5%).

⁴ Llars on els membres en edat de treballar ho van fer per sota del 20% del seu potencial de treball durant l'any anterior al que es va realitzar l'entrevista. Aquest indicador es calcula sobre la població de 18 a 59 anys i s'informa per la població de 0 a 59 anys. En el càlcul de les interseccions entre els ítems que conformen l'AROPE s'informa sobre el total de la població.

Taula 10. Taxa de risc de pobresa o exclusió social (AROPE) i components (% total població). Àrea metropolitana de Barcelona, 2016-2017 i 2017-2018

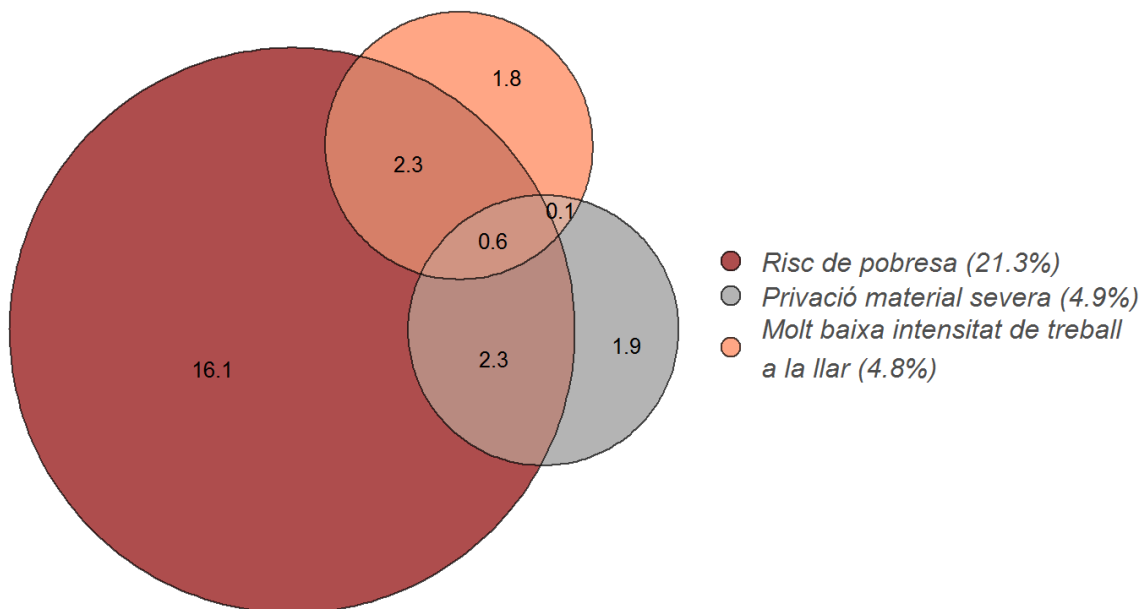
	Barcelona		Resta àrea metropolitana de Barcelona		Àrea metropolitana de Barcelona	
	2016-2017	2017-2018	2016-2017	2017-2018	2016-2017	2017-2018
Taxa AROPE	23,1	23,5	26,3	26,8	24,7	25,1
Taxa de risc de pobresa	19,2	19,7	22,4	22,8	20,8	21,3
Taxa de privació material severa	4,8	4,5	5,7	5,4	5,3	4,9
Molt baixa intensitat de treball a la llar*	4,6	5,6	6,7	7,2	5,7	6,4

Font: IERMB i Idescat, Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2016-2017 i 2017-2018.

* Percentatge sobre la població de 0 a 59 anys.

Les situacions més greus de pobresa, és a dir, aquelles on es produeix la simultaneïtat entre almenys dos de les problemàtiques assenyalades, afecten al 5,3% de la població metropolitana.

Gràfic 11. Interseccions entre les subpoblacions afectades pels components de la taxa de risc de pobresa o exclusió social (AROPE) (% total població). Àrea metropolitana de Barcelona, 2017-2018

Font: IERMB i Idescat, Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2017-2018.

L'impacte social dels costos de l'habitatge

Els costos associats a l'habitatge que assumeixen les llars (interessos hipotecaris⁵ o rebuts de lloguer, de subministraments, d'assegurances, etc.) s'han incrementat al conjunt de l'àrea metropolitana de Barcelona entre 2016-2017 i 2017-2018. En termes generals, la despesa mensual mitjana en habitatge de les llars ha pujat un 4,1% durant aquest període (de 450 € en 2016-2017 a 469 € en 2017-2018).

Les variacions més importants s'observen segons el règim de tinença. Els llogaters han vist créixer les seves despeses en un 2,6% (de 810 € a 831 €). En canvi, els propietaris mantenen les seves despeses més estables.

Des d'una òptica territorial, la despesa de l'habitatge és en general més elevada al municipi de Barcelona que a la resta de l'àrea metropolitana de Barcelona. No obstant, entre 2016-2017 i 2017-2018, l'increment més important dels costos de l'habitatge s'ha produït entre els llogaters de la primera corona metropolitana (un 7%, de 699 € a 748 €).

Figura 12. Despesa mensual mitjana en habitatge segons règim de tinença (€ mensuals/llar). Àrea metropolitana de Barcelona, 2016-2017 i 2017-2018

	Barcelona			Resta àrea metropolitana de Barcelona			Àrea metropolitana de Barcelona		
	2016-2017	2017-2018	Variació percentual (%)	2016-2017	2017-2018	Variació percentual (%)	2016-2017	2017-2018	Variació percentual (%)
En propietat totalment pagada	254	251	-1,1	224	228	1,7	238	239	0,4
En propietat amb pagaments ajornats	458	478	4,3	407	389	-4,4	426	424	-0,6
En lloguer o relloguer	872	880	0,9	699	748	7,0	810	831	2,6
Total	520	542	4,3	381	396	3,8	450	469	4,1

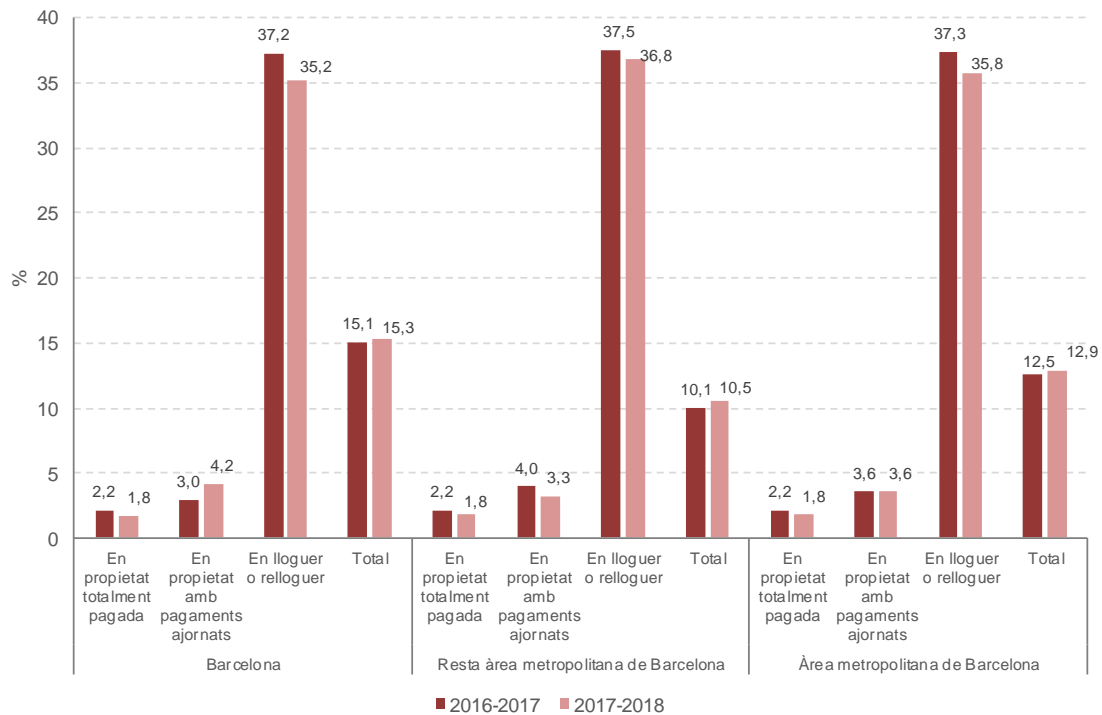
Font: IERMB i Idescat, Estadístiques metropolitanas sobre condicions de vida, 2016-2017 i 2017-2018.

L'any 2017-2018, el 12,9% de la població metropolitana destina més del 40% dels seus ingressos a despeses de l'habitatge⁶. Aquesta xifra es manté estable respecte 2016-2017 (12,5%). Tot i l'estabilitat general, hi ha hagut una reducció de la població en règim de lloguer afectada per aquesta situació (del 37,3% al 35,8%).

⁵ Els indicadors estàndards a la Unió Europea relatius a la despesa d'habitatge només consideren la part d'interessos de l'hipoteca, mentre que la part d'amortització es considera inversió i, per tant, no computa com a despesa.

⁶ La taxa de sobrecàrrega de despeses de l'habitatge mesura aquesta situació.

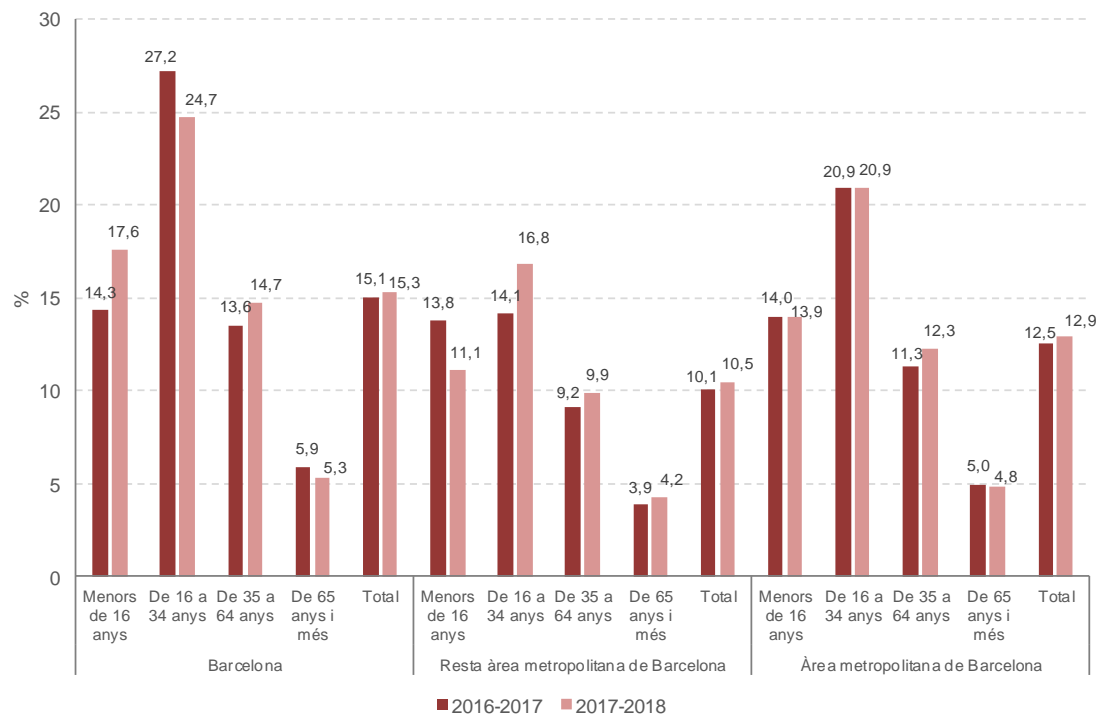
Gràfic 13. Taxa de sobrecàrrega de despeses de l'habitatge segons règim de tinença (% total població). Àrea metropolitana de Barcelona, 2016-2017 i 2017-2018.

Font: IERMB i Idescat, Estadístiques metropolitaniques sobre condicions de vida, 2016-2017 i 2017-2018.

Si s'atén a les edats, és la població d'entre 16 i 34 anys la que pateix aquesta problemàtica en una proporció més elevada l'any 2017-2018 (20,9%). Al municipi de Barcelona, però, la taxa es notablement més alta que a la primera corona (24,7% per 16,8%, respectivament). Això no obstant, ambdós territoris presenten evolucions contraposades, havent un descens de la població jove afectada per sobrecàrrega a la ciutat central (de 27,2% a 24,7%) i una pujada a la resta de l'àrea metropolitana (de 14,1% a 16,8%).

Figura 14. Taxa de sobrecàrrega de despeses de l'habitatge segons grups d'edat (% total població). Àrea metropolitana de Barcelona, 2016-2017 i 2017-2018

Font: IERMB i Idescat, Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida, 2016-2017 i 2017-2018.

Nota metodològica

Les *Estadístiques metropolitanes sobre condicions de vida* (EMCV) és una operació d'estadística experimental que s'emmarca en l'actuació estadística "Estimació territorial de l'Enquesta de condicions de vida", reconeguda en el Pla Estadístic de Catalunya 2017-2020. Aquesta nova font de dades pren el relleu de la que fins ara havia estat la referent en l'àmbit metropolità, l'*Enquesta de condicions de vida i hàbits de població* (ECVHP)⁷, també coneguda com l'*Enquesta Metropolitana*.

Les EMCV es construeixen a partir de les dades que ofereix l'*Enquesta de condicions de vida* (ECV), una operació de periodicitat anual realitzada per l'INE des de 2004 i ampliada a Catalunya per l'Idescat i l'IERMB des de 2016⁸. El mètode d'elaboració de les EMCV ha estat dissenyat i desenvolupat conjuntament per l'IERMB i l'Idescat. Aquest mètode es basa en la suma de mostres (*data pooling*) de dues edicions consecutives de l'ECV, aplicant els procediments pertinents per construir una mostra estrictament transversal, (re)calibrada per les diferents corones metropolitanes que conformen l'àmbit metropolità.

Més informació: <https://iermb.uab.cat/ca/enquestes/cohesio-social-i-urbana>

Conceptes bàsics

Llar privada

Persona o conjunt de persones que ocupen un habitatge familiar principal en què comparteixen despeses i participen conjuntament en el seu manteniment.

Ingressos nets de la llar

Ingressos nets que els membres de la llar han percebut durant l'any anterior al de l'entrevista. (Per tant, en l'enquesta del 2016 es pregunta pels ingressos percebuts el 2015.). La renda familiar disponible es calcula a partir dels següents components:

- (+) Renda bruta monetària o quasi monetària de l'assalariat
- (+) Renda bruta no monetària de l'assalariat
- (+) Cotitzacions socials a càrrec de l'ocupador

⁷ De l'ECVHP s'han realitzat fins a 6 edicions amb una periodicitat quinquennal entre 1985 i 2011.

⁸ Amb el suport del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies de la Generalitat de Catalunya, l'Àrea Metropolitana de Barcelona i l'Ajuntament de Barcelona.

- (+) Beneficis o pèrdues monetàries brutes de treballadors per compte propi (inclosos drets de propietat intel·lectual)
- (+) Valor dels béns produïts per a autoconsum
- (+) Prestacions per atur
- (+) Prestacions per vellesa
- (+) Prestacions per supervivència
- (+) Prestacions per malaltia
- (+) Prestacions per invalidesa
- (+) Ajuts per a estudis
- (+) Ajuts per a família/fills
- (+) Ajuts per exclusió social no classificada en altres apartats
- (+) Ajuts per a habitatges
- (+) Lloguer imputat
- (+) Renda procedent del lloguer d'una propietat o terreny
- (+) Interessos, dividendes i guanys d'inversions de capital en empreses no constituïdes en societats
- (+) Transferències periòdiques monetàries percebudes d'altres llars
- (+) Renda percebuda per als menors de 16 anys
- (-) Interessos pagats de préstecs hipotecaris
- (-) Cotitzacions socials a càrrec de l'ocupador
- (-) Impost sobre la renda i cotitzacions socials (inclou devolucions/ingressos complementaris per ajustos en impostos sobre la renda, impost sobre la renda retinguda en origen i cotitzacions socials, si s'escau)
- (-) Impost sobre el patrimoni
- (-) Transferències periòdiques monetàries pagades entre llars

Renda mitjana per persona

La renda mitjana per persona s'obté dividint els ingressos nets de la llar entre el nombre de membres d'aquesta llar.

Renda mitjana per unitat de consum de la llar i de les persones

Els ingressos per unitat de consum de la llar s'obtenen dividint els ingressos totals de la llar entre el nombre d'unitats de consum (membres de la llar) que componen la llar. Cada membre té un pes específic. Per determinar el nombre d'unitats de consum equivalents de les llars s'utilitza l'escala de l'OCDE modificada, que dona un pes d'1 al primer adult, un pes de 0,5 a la resta d'adults i un pes de 0,3 als menors de 14 anys. Una vegada s'ha calculat l'ingrés per unitat de consum de la llar s'adjudica aquest a cada membre de la llar.

Mediana d'ingressos

És el valor que, un cop ordenats tots els individus segons els ingressos (de menys a més), en deixa una meitat per sota d'aquest valor i l'altra per sobre.